

Ejendom, selv om Handelen ikke ved Dokumentet er endeligt berigtiget, vil imidlertid kunne virke stødende, hvis Handelen senere gaar tilbage. Derfor foreslaas det — i øvrigt gennem den eneste Ændring, der blev foretaget af Landstinget —, at naar en Retshandel angaaende Overdragelse af fast Ejendom er gaaet tilbage, og der angaaende Tilbagegangen har fundet Tinglysning Sted, skal Finansministeren kunne tilstaa Godtgørelse af indtil Halvdelen af den for Overdragelsesdokumentets Tinglysning betalte Afgift, ligesom Finansministeren kan tillade, at Afgiften for Tinglysningen angaaende Tilbagegangen nedsættes til indtil Halvdelen, alt dog under Forudsætning af, at Andragende herom indgives inden to Aar efter Overdragelsesdokumentets Oprettelse. Denne Bestemmelse indeholdes i Lovforslagets § 17, saaledes som den er ændret i Landstinget.

En anden af Tinglysningsloven foranlediget Ændring, som der er Grund til at nævne, er Ændringen gennem Lovforslagets § 10 af den tidligere Afgiftslovs § 14. Den nugældende Lovs § 14 fastsætter Betalingen for Indførelse i Skøde- og Panteprotokollen af de tinglæste Dokumenter efter Dokumentets Omfang. Betalingen er for hvert halve Ark eller Del deraf 50 Ø. eller 1 Kr., efter som der er Tale om haandskrevne eller maskinskrevne Dokumenter. Efter Tinglysningslovforslaget skal de tinglyste Dokumenter ikke længere indføres i Protokollen; i Stedet for skal der leveres Genparten i en Akt for hver Ejendom. Afgiften for Indførelse i Protokollerne foreslaas derfor afløst af en Afgift for Opbevaring af Akten, der er sat saa lavt som 2 Kr. for hvert Dokument. 2det Stykke af § 10 gaar ud paa, at der for Bekræftelse af Genparten, der skal opbevares i Akt, skal svares et Vederlag, hvis Størrelse fastsættes af Justitsministeren, og som tilfalder den bekræftende Myndighed efter Ministerens nærmere Bestemmelse. Dette Vederlag maa dog heller ikke overstige 2 Kr. for hvert Dokument, andrager altsaa det samme som Opbevaringsafgiften. Denne Bestemmelse afløser den nugældende § 21 i Afgiftsloven, der fastsætter, at Retsskriveren, naar Tinglæsningsrekvirenten ikke indleverer Genpart af det Dokument, der skal protokolleres, skal foranstalte en Genpart tilvejebragt mod et af Justitsministeren fastsat Vederlag, som ikke maa overstige Protokollationsafgiften, altsaa svarende til de omtalte Regler.

Endnu vil jeg nævne Lovforslagets § 16. Den nye Tinglysningslov indfører den

Ordning, at det, forinden Tinglysningen af et Dokument finder Sted, skal undersøges af vedkommende Underdommer, om der er noget til Hinder for Tinglysningen. Viser det sig at være Tilfældet, skal Dokumentet i Regelen afvises. I saa Tilfælde har man ment, at der bør betales en mindre, fast Afgift, der foreslaas sat til 5 Kr. Dog hvor Mangelen er saa aabenbar, at Dokumentet straks ved Anmeldelsen kan afvises, er det foreslaaet, at Afgiften helt skal bortfalde.

Dette er de Ændringer af Betydning, som staa i Forbindelse med den nye Tinglysningslov. Men saa har man samtidig benyttet Lejligheden til at foreslaa nogle Ændringer, som vel ikke har direkte Tilknytning til denne Lov, men skønnes at være af Betydning. De tilsigter særlig en Forenkling af de nugældende Afgiftsregler. Det gælder Lovforslagets §§ 8, 9 og 12, der vedrører den nugældende Lovs §§ 12, 13 og 17, 1ste Stykke. Ændringerne gaar særlig ud paa, at de nugældende ret udviklede Regler for Beregningen af de forskellige Smaaafgifter erstattes med en eneste fast Regel om et Gebyr af 5 Kr. i alle Tilfælde, idet det har vist sig, at Beregningen af disse Smaaafgifter har voldt ikke ringe Vanskelighed, som er forekommet urimelig, netop naar det drejer sig om saadanne smaa Beløb. Et Mindestegebyr af 5 Kr. er heller ikke for meget i Forhold til det Arbejde, der skal gøres af Retten, hvad enten det drejer sig om Tinglysning eller Udslettelse.

Ogsaa paa enkelte andre Punkter er der foreslaaet Lempelser i Afgiftsreglerne. I § 2 bestemmes det, at den tidligere Afgiftsforhøjelse bortfalder ved Overdragelse til Stat, Kommune og offentlige Korporationer, saaledes at der i dette Tilfælde kun skal svares det almindelige Gebyr mod som tidligere fastsat det dobbelte. For de øvrige Tilfælde, hvor Afgiftsforhøjelsen vedbliver at være Regelen, er det foreslaaet, at Finansministeren skal være bemyndiget til at fratage denne Forhøjelse, naar Overdragelse finder Sted til velgørende Institutioner eller Foreninger, ogsaa Foreninger med almennyttigt Formaal, eller naar Overdragelse sker til en Byggeförening, som ifølge sine Love er pligtig at overføre Ejendomsretten til sine Medlemmer hver for sit Hus.

Der er enkelte andre Ændringer, men ikke af større Betydning, jeg tror, jeg har nævnt de vigtigste. Dog vil jeg gøre opmærksom paa, at det i § 20 b, 1ste og 2det Stykke, udtrykkelig fastslaas, at den, som begærer en Tinglysning, er ansvarlig over-